

9
+ D
Gent, maart 2010-04-07

9000 Gent

gsm

Koninklijk Paleis

1000 Brussel

Hooggeachte Koning

Hoe ik U best aanschrijf weet ik niet goed maar ik doe mijn best. Na wat ik hierna neer schrijf, hoop ik ook dat U betere en leukere brieven mag ontvangen . Sinds jaren (12 jaar) heb ik te kampen met een echtscheiding waarbij ik wil opkomen voor mezelf . De jaren voorheen zorgde ik voor mijn ex-vrouw die mindervalide is (wat nogal sterk bespeeld wordt) en het gezin . Ik zag in dat ik helemaal van mezelf vervreemde en kon de situatie niet meer aan. Het was of ik voor een ander leefde en niet voor mezelf . De stap om alleen te wonen gaf me kansen om me gelukkiger te voelen . De misschien tiental advocaten waar ik telkens hoop in had de scheiding vlot te kunnen laten verlopen, alsook verschillende pogingen voor onderlinge scheiding, putten me uit . Sommige van bezochte advocaten vertelden me in het gezicht je er ziek van wordt en geven geen goede hulp (dit is angst aanjagen die op den duur blokkades en verlamming aanwakkert). Sommigen lijken soort psychologen die op het onderwuste van hun cliënt werken en bewerken . Mocht dit goed bedoeld zijn zou dit OK zijn. Spijtig is de ervaring anders . Een geconsulteerde advocaat vertelde me dit een politieke scheiding is (in Oudenaarde) . Nu ben ik er nog niet uit . Een gelukkiger man wou ik zijn, een goede samenhorige vriendin verlangde ik en een goede vader voor mijn kinderen wou ik zijn. Helaas zijn in die advocate kringen personen die er anders over denken. (intussen zijn de kinderen 12 jaar "ge-brainwashd" in de ongewilde vechtscheiding en ik hun pa zou niet OK voor hen zijn) .Alsook ben ik mentaal onderuit gegaan waarbij hulp zocht in de psychiatrie . In familie kringen kreeg ik geen hulp . Ik stond er alleen voor waarbij advocaten hier graag misbruik probeerden van te maken. Door toestanden van werkverlies en werkloosheid en langdurige ziekte alsook gebrek aan medewerking van advocaten om de alimentatie te herzien; kwam volledig loonbeslag . Er kwam een mondeling akkoord dat beiden zouden OK vinden . Doch kreeg ik geen medewerking om dit te bevestigen . Het was een zet om me te doen tekenen de woning te verkopen en het geld ervan volledig te blokkeren . Zo kon men dan nog jaren verder blijven op mijn zenuwen werken terwijl ik mentaal sterker wou worden, wat ook ten goede zou komen aan onze kinderen . Na al die tijd is dit wel zoek en zijn de kinderen misschien vervreemd . Sinds 1,5 jaar willen (of mogen) ze niet meer komen . Daarvoor een advocaat ter hulp vragen heeft geen zin, men kan of wil de rest nog niet menselijk oplossen . Ik ben de mening ertoe gedaan dat kinderen een vader of vaderfiguur nodig hebben en zou het goed gevonden hebben mocht hun vader in de voorbije jaren daarin geholpen zijn geweest. Spijtig genoeg handelen zij anders . Er zijn al genoeg niemandskinderen die dan op latere leeftijd moeite hebben omdat ze geen houvast hebben of hadden waar men kon op terug vallen . Zoiets wordt niet met geld of materiele gedaan maar met het hart. Iedereen maakt al eens een fout en hoeft niet zijn ganse leven te boeten. Maar wat hier gebeurd is, is mijns inziens langdurig verreweg van goede bedoeling .